

uitspraak

RECHTBANK OVERIJSEL

Zittingsplaats Zwolle

Bestuursrecht

zaaknummer: AWB 16/1453

uitspraak van de enkelvoudige kamer in de zaak tussen

R.J. Bakker, te Enschede, eiser,
gemachtigde: J.P.E. Baakman,

en

Minister van Veiligheid en Justitie, verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 11 november 2015 (het primaire besluit) heeft verweerder een beslissing genomen op een verzoek van eiser, gebaseerd op de Wet openbaarheid van bestuur (hierna: Wob).

Hiertegen heeft eiser op 17 december 2015 een bezwaarschrift ingediend.

Bij brief van 21 maart 2016 heeft eiser verweerder in gebreke gesteld tijdig een beslissing te nemen op dit bezwaarschrift.

Bij fax van 30 mei 2016 heeft eiser beroep ingesteld tegen het niet tijdig nemen van een beslissing op zijn bezwaarschrift.

Bij fax van 25 juli 2016 heeft verweerder meegedeeld dat hij het standpunt huldigt dat het ingestelde beroep ontvankelijk en gegrond is.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 25 juli 2016. Eiser heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde voornoemd. Verweerder is met kennisgeving niet verschenen.

Overwegingen

1. Op grond van het bepaalde in artikel 8:1, eerste lid, juncto artikel 6:2, aanhef en onder b, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan tegen het niet tijdig nemen van een besluit beroep bij de rechtbank worden ingesteld.

Ingevolge artikel 7:1, eerste lid, aanhef en onder f, van de Awb dient degene aan wie het recht is toegekend beroep bij een bestuursrechter in te stellen, alvorens beroep in te stellen, bezwaar te maken, tenzij het beroep zich richt tegen het niet tijdig nemen van een besluit.

Artikel 6:12, tweede lid, van de Awb bepaalt dat het beroepschrift kan worden ingediend zodra:

- a. het bestuursorgaan in gebreke is tijdig een besluit te nemen of een van rechtswege verleende beschikking bekend te maken, en
- b. twee weken zijn verstreken na de dag waarop belanghebbende het bestuursorgaan schriftelijk heeft medegedeeld dat het in gebreke is.

Artikel 7:10, eerste lid, van de Awb bepaalt dat het bestuursorgaan binnen zes weken of - indien een commissie als bedoeld in artikel 7:13 is ingesteld - binnen twaalf weken beslist, gerekend vanaf de dag na die waarop de termijn voor het indienen van het bezwaarschrift is verstreken.

Het tweede lid van dit artikel bepaalt dat de termijn wordt opgeschort, gerekend vanaf de dag na die waarop de indiener is verzocht een verzuim als bedoeld in artikel 6:6 te herstellen, tot de dag waarop het verzuim is hersteld of de daarvoor gestelde termijn ongebruikt is verstreken.

Het derde lid van dit artikel bepaalt dat het bestuursorgaan de beslissing voor ten hoogste zes weken kan verdagen.

Artikel 8:55b, eerste lid, van de Awb bepaalt dat, indien het beroep is gericht tegen het niet tijdig nemen van een besluit, de bestuursrechter binnen acht weken nadat het beroepschrift is ontvangen en aan de vereisten van artikel 6:5 is voldaan uitspraak doet met toepassing van artikel 8:54, tenzij de bestuursrechter een onderzoek ter zitting nodig acht.

2. Het primaire besluit is op 11 november 2015 op de voorgeschreven wijze bekend gemaakt middels toezending aan de aanvrager. De eerste dag van de bezwaartermijn is 12 november 2015 en de laatste dag van deze termijn is 23 december 2015 (artikel 6:8, eerste lid, juncto artikel 6:7 van de Awb). Binnen de bezwaartermijn, op 16 december 2015, heeft eiser een bezwaarschrift ingediend. De eerste dag van de beslistermijn op dit bezwaarschrift is 24 december 2015; de laatste dag van deze beslistermijn is, ervan uitgaande dat er geen bezwarencommissie is, 3 februari 2016. Verweerder heeft de beslistermijn verdaagd tot 16 maart 2016.

Verweerder had dan ook uiterlijk op 16 maart 2016 een beslissing moeten nemen op eisers bezwaarschrift. Ten tijde van de ingebrekestelling op 21 maart 2016 was verweerder in gebreke tijdig een beslissing te nemen op dit bezwaarschrift. Voorts zijn na de ingebrekestelling (minimaal) twee weken verstreken alvorens eiser beroep heeft ingesteld.

Gelet op vorenstaande is het beroep, gericht tegen het niet tijdig nemen van een beslissing op het bezwaarschrift van 16 december 2015, gegrond.

Alhoewel dit oordeel kan worden gebaseerd op de gedingstukken, heeft de rechtbank een onderzoek ter zitting nodig geacht. De reden hiervoor is dat verweerder niet reageerde op het verzoek van de rechtbank om de gedingstukken in te brengen. Eerst nadat de rechtbank bij eiser de gedingstukken had opgevraagd en uit deze stukken de naam van de behandelend ambtenaar kon worden achterhaald, kon de rechtbank telefonisch informeren naar deze gedingstukken. De rechtbank heeft de gedingstukken eerst op 18 juli 2016 ontvangen.

3. Eiser heeft in zijn beroepschrift het navolgende verwoord: "Blijkbaar kiest het College van PG in deze vuurwerkrampcasus liever om een maximale dwangsom van 1260 euro te verbeuren en om daarna vervolgens niet behoeven te beschikken op het bezwaarschrift." De rechtbank duidt dit standpunt als een verzoek van eiser aan de rechtbank om, op grond van het bepaalde in artikel 8:55c van de Awb, de ingevolge afdeling 4.1.3 van de Awb verbeurde dwangsom vast te stellen.

De rechtbank zal thans de verbeurde dwangsom vaststellen. Verweerder heeft de elektronische weg afgesloten voor verzoeken op grond van de Wob en daarmee samenhangende brieven zoals bezwaarschriften, ingebrekestellingen en verzoeken om betaling van een dwangsom. Deze stukken moeten via de gewone post worden ingediend. Dit is eiser bij brief van 27 oktober 2015 meegedeeld. Eiser heeft op 21 maart 2016 een ingebrekestelling zowel per fax als per gewone post naar verweerder gezonden. Gelet op het afsluiten van de elektronische weg, komt enkel betekenis toe aan de per gewone post toegezonden ingebrekestelling. Deze ingebrekestelling is, blijkens de door verweerder aangebrachte stempel, op 25 maart 2016 bij verweerder binnengekomen. De termijn ex artikel 4:17, derde lid, van de Awb is op 26 maart 2016 aangevangen. Nu verweerder tot op heden nog niet heeft beslist op eisers bezwaarschrift, is de totale dwangsom van € 1.260,- verbeurd.

4. Gelet op het bepaalde in artikel 8:55d, van de Awb zal de rechtbank een nadere termijn stellen waarbinnen verweerder een beslissing dient te hebben genomen op het bezwaarschrift van eiser. Nu de rechtbank niet gebleken is dat er in casu sprake is van een bijzonder geval als bedoeld in artikel 8:55d, derde lid, van de Awb, is de termijn als bedoeld in het eerste lid van dit artikel van toepassing. Dit betekent dat de rechtbank verweerder zal opdragen om binnen een termijn van twee weken na de dag waarop deze uitspraak wordt verzonden, alsnog een beslissing te nemen op eisers bezwaarschrift en dit aan hem bekend te maken. De rechtbank zal hieraan een dwangsom verbinden van € 100,- per dag tot een maximum van € 15.000,-.

5. Omdat de rechtbank het beroep gegrond verklaart, bepaalt de rechtbank dat verweerder aan eiser het door hem betaalde griffierecht ad € 168,- vergoedt.

6. Gelet op het voorgaande is er aanleiding om verweerder te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 248,- (1 punt voor het indienen van het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met een waarde per punt van € 496,- en een wegingsfactor 0,25).

Beslissing

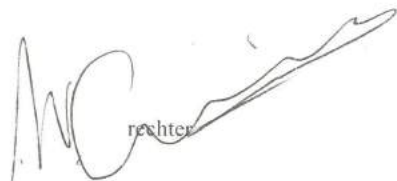
De rechtbank

- verklaart het beroep tegen het niet tijdig nemen van een beslissing op het bezwaarschrift van 16 december 2015 gegrond;
- stelt vast dat verweerder als gevolg van het niet tijdig beslissen op het bezwaarschrift een dwangsom als bedoeld in artikel 4:17 van de Awb heeft verbeurd van € 1260,-;
- draagt verweerder op om binnen een termijn van twee weken na de dag waarop deze uitspraak wordt verzonden alsnog een beslissing op het bezwaarschrift te nemen en dit op de voorgeschreven wijze aan eiser bekend te maken;
- bepaalt dat verweerder aan eiser een dwangsom verbeurt voor elke dag waarmee hij de hiervoor genoemde termijn overschrijdt, waarbij de hoogte van de dwangsom € 100,- bedraagt, met een maximum van € 15.000,-;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser ten bedrage van € 248,-;
- bepaalt dat verweerder het door eiser betaalde griffierecht van € 168,- aan hem vergoedt.

Deze uitspraak is gedaan door mr. W.J.B. Cornelissen, rechter, in aanwezigheid van mr. A.E.M. Lever, als griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op

27 JUL 2016

griffier

 rechter

Afschrift verzonden aan partijen op:

27 JUL 2016

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening of om het opheffen of wijzigen van een bij deze uitspraak getroffen voorlopige voorziening.